

Republica Moldova

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 193g/2024

privind excepția de neconstituționalitate
a unui text din articolul 52 alin. (2) din Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002
cu privire la avocatură
(imunitatea avocatului)

CHIȘINĂU

10 aprilie 2025

Curtea Constituțională, judecând în componența:

dnei Domnica MANOLE, *Președinte*,
dnei Viorica PUICA,
dlui Nicolae ROȘCA,
dnei Liuba ȘOVA,
dlui Serghei ȚURCAN,
dlui Vladimir ȚURCAN, *judcători*,
cu participarea dlui Dumitru Avornic, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată la 2 octombrie 2024,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 10 aprilie 2025, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a textului „cu excepția cazului în care este suspectat de săvârșirea unei infracțiuni specificate la art. 324-326 din Codul penal sau a unei infracțiuni flagrante” din articolul 52 alin. (2) din Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, ridicată de dl Vitalie Pîrlog, în dosarul nr. 10-1547/2024, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana.

2. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost trimisă la Curtea Constituțională de dna judecător Ana Bologan din cadrul Judecătoriei Chișinău, pe baza articolului 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție.

ÎN FAPT

A. Circumstanțele litigiului principal

3. Pe rolul Judecătoriei Chișinău se află o cauză penală împotriva dlui Vitalie Pîrlog. Cauza penală are în vedere acuzații de corupere activă și de corupere pasivă, de către persoane publice, în interesul unui grup criminal organizat sau al unei organizații criminale. Dl Vitalie Pîrlog are licență de avocat. În cadrul acestei cauze penale s-au desfășurat percheziții la domiciliul dlui Pîrlog. Ulterior, acesta a fost citat pentru a-i fi adusă la cunoștință calitatea de bănuț și pentru a fi audiat.

4. La 23 august 2024, dl Vitalie Pîrlog a ridicat excepția de neconstituționalitate a prevederilor menționate la § 1.

5. Printr-o încheiere din 27 septembrie 2024, Judecătoria Chișinău a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate a acestor prevederi și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

B. Legislația pertinentă

6. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 20 Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

[...]”

Articolul 23 Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„[...]”

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 25 Libertatea individuală și siguranța persoanei

„[...]”

(2) Percheziționarea, reținerea sau arestarea unei persoane sunt permise numai în cazurile și cu procedura prevăzute de lege.

[...]”

Articolul 26 Dreptul la apărare

„(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

(3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.”

Articolul 29 Inviolabilitatea domiciliului

„(1) Domiciliul și reședința sunt inviolabile. Nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia.

(2) De la prevederile alineatului (1) se poate deroga prin lege în următoarele situații: a) pentru executarea unui mandat de arestare sau a unei hotărâri judecătorești; b) pentru înlăturarea unei primejdii care amenință viața, integritatea fizică sau bunurile unei persoane; c) pentru prevenirea răspândirii unei epidemii.

(3) Perchezițiile și cercetările la fața locului pot fi ordonate și efectuate numai în condițiile legii.

[...]”

7. Prevederile relevante ale Legii nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură sunt următoarele:

Articolul 52 Garantarea independenței

„(1) Se interzice imixtiunea în exercitarea profesiei de avocat. Statul asigură respectarea și protejarea libertății în exercitarea profesiei de avocat, fără discriminare și fără intervenții nejustificate din partea autorităților sale sau a publicului.

(2) Avocatul nu poate fi reținut, supus aducerii silite, arestat, percheziționat fără acordul prealabil al Consiliului Uniunii Avocaților, **cu excepția cazului în care este suspectat de săvârșirea unei infracțiuni specificate la art. 324-326 din Codul penal sau a unei infracțiuni flagrante**. La efectuarea percheziției la sediul profesional al avocatului în alte cazuri decât infracțiunile flagrante, avocatul este în drept să solicite prezența decanului baroului sau a unui avocat desemnat de acesta. În acest caz, acțiunea procesuală se întrerupe, dar nu mai mult decât pentru 2 ore. Decanul baroului sau avocatul desemnat de acesta asistă la efectuarea percheziției și are dreptul să facă în legătură cu aceasta obiecții și declarații care vor fi consemnate în procesul-verbal al percheziției.

(3) Avocatul nu poate fi supus percheziției corporale sau controlului personal în timpul exercitării atribuțiilor profesionale, cu excepția cazurilor de infracțiune flagrantă.

(4) Organul de urmărire penală este obligat să informeze Uniunea Avocaților despre reținerea sau arestarea avocatului sau a avocatului stagiar în termen de 24 de ore de la dispunerea măsurii.

(5) Insultarea, calomnierea avocatului, amenințările la adresa acestuia, actele de violență comise împotriva lui în timpul exercitării atribuțiilor profesionale și în legătură cu aceasta se pedepsesc conform legii.

(6) Avocatul nu poate fi interogat referitor la esența raporturilor sale cu persoana căreia îi acordă sau i-a acordat asistență juridică.

(7) Instanțele judecătorești și organele de urmărire penală îi asigură avocatului spațiu pentru exercitarea atribuțiilor profesionale în incinta instituțiilor respective.

(8) Nici o autoritate publică nu poate influența direct sau indirect și nu poate controla contractul dintre avocat și client.”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

8. Autorul excepției susține că în cauza penală inițiată împotriva sa nu s-a ținut cont de statutul și de garanțiile aferente calității sale de avocat. Faptul că domnia sa este avocat nu putea să nu fie cunoscut, având în vedere informațiile existente în bazele de date oficiale administrate și deținute de Ministerul Justiției.

9. Autorul excepției compară situația avocaților cu situația judecătorilor sau a procurorilor, în privința cărora urmărirea penală se inițiază de Procurorul General, și afirmă că formele de protecție a celor din urmă nu sunt stabilite și în privința avocaților, deși ei contribuie la înfăptuirea justiției.

10. Autorul excepției mai susține că măsura percheziției efectuate la domiciliul avocatului nu pare să aibă o legătură rațională cu scopul combaterii corupției. Combaterea corupției ar putea fi realizată prin alte mijloace stabilite de Codul de procedură penală, care să respecte drepturile fundamentale ale avocatului. Invocarea articolului 324 din Codul penal, care incriminează coruperea pasivă, pentru a dispune și autoriza percheziționarea domiciliului și a biroului avocaților fără protecții suplimentare și echilibrate stabilite de articolul 52 din Legea cu privire la avocatură afectează în mod direct independența

profesiei de avocat și drepturile clienților acestora. El menționează că eliminarea necesității acordului Consiliului Uniunii Avocaților pentru percheziționarea avocatului și alte acțiuni procesuale în cazul infracțiunilor de corupție și al celor în flagrant, fără să se introducă o măsură compensatorie adecvată ca pornirea urmăririi penale de către Procurorul General și dispunerea și supravegherea directă de către acesta a altor măsuri procesuale, poate fi considerată disproporționată. De asemenea, tratamentul diferit față de avocați, în comparație cu judecătorii sau cu procurorii, comportă un caracter discriminatoriu și poate submina independența profesiei de avocat. Fără garanții procedurale specifice, cum ar fi dispunerea percheziționării domiciliului sau a biroului unui avocat de către Procurorul General în cazul acuzațiilor de comitere a unor infracțiuni specifice, există riscul unui abuz și al încălcării dreptului la respectarea vieții private și a secretului profesional.

11. În concluzie, autorul excepției afirmă că dispozițiile contestate contravin articolelor 1, 4, 7, 8, 15, 16, 20, 21, 23, 25, 26, 28, 29, 43 și 54 din Constituție.

B. Aprecierea Curții

12. Examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

13. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor Parlamentului, în prezenta cauză a unor prevederi din Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, ține de competența Curții Constituționale.

14. Curtea constată că excepția de neconstituționalitate, ridicată de o parte într-un proces din fața instanței de judecată, este formulată de subiectul căruia i s-a acordat acest drept, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

15. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-o cauză penală în cadrul căreia persoana a solicitat „înlăturarea încălcărilor drepturilor și libertăților fundamentale” și declararea percheziției de la domiciliul său ca fiind ilegală.

16. Curtea notează că textul „cu excepția cazului în care este suspectat de săvârșirea unei infracțiuni specificate la art. 324-326 din Codul penal sau a unei infracțiuni flagrante” din articolul 52 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură nu a făcut anterior obiect al controlului de constituționalitate.

17. Curtea admite că instanța de judecată ar putea aplica prevederile contestate la examinarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

18. Autorul excepției susține că prevederile legale criticate contravin articolelor 1 (*preeminența dreptului*), 4 (*prioritatea tratatelor internaționale în materia protecției drepturilor omului*), 7 (*supremația Constituției*), 8 (*respectarea dreptului internațional*), 15 (*universalitatea*), 16 (*egalitatea*), 20 (*accesul liber la justiție*), 21 (*prezumția nevinovăției*), 23 (*calitatea legii*), 25 (*libertatea individuală și siguranța persoanei*), 26 (*dreptul la apărare*), 28 (*viața intimă, familială și privată*), 29 (*inviolabilitatea domiciliului*), 43 (*dreptul la muncă și la protecția muncii*) și 54 (*restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*) din Constituție.

19. Referitor la incidența articolelor 1, 4, 6, 7, 15, 16, 23 și 54 din Constituție, Curtea reiterează că acestea nu au o aplicabilitate de sine stătătoare. Pentru a fi aplicabile, autorul excepției trebuie să demonstreze existența unei ingerințe în

drepturile fundamentale garantate de Constituție (a se vedea DCC nr. 90 din 25 iulie 2023, § 19).

20. Referitor la pretinsa obligație a statului de a le asigura avocaților garanții procedurale deosebite în cazul percheziționării domiciliului sau a biroului lor, eventual cu dispunerea acestei măsuri sub supravegherea specială a Procurorului General, obligație care ar decurge din articolele 20, 21, 25, 26, 28 și 29 din Constituție, Curtea reține următoarele.

21. Acordarea unor grade de imunitate avocaților poate urmări scopul legitim al protecției independenței acestora. Totuși, această practică nu poate fi încadrată în categoria obligațiilor constituționale ale legislatorului. Constituția nu sugerează în mod explicit sau nu implică o asemenea obligație, ca în cazul deputaților, la articolul 70 alin. (3), al Președintelui Republicii, la articolul 81 alineatele (2)-(3), al judecătorilor instanțelor de drept comun, la articolul 116 alin. (5¹), sau al judecătorilor Curții Constituționale, la articolul 137.

22. Singura obligație a legislatorului este ca, atunci când decide crearea unor excepții de la regimul comun al tragerii la răspundere juridică prin acordarea imunității unor categorii de subiecți, să țină cont de principiul potrivit căruia cu cât mai vastă este imunitatea, cu atât mai convingătoare trebuie să fie justificarea sa (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Urechean și Pavlicenco v. Republica Moldova*, 2 decembrie 2014, § 44).

23. Pe baza celor menționate mai sus, Curtea constată că sesizarea este inadmisibilă și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, pe baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g) și 140 din Constituție, 26 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, 61 alin. (3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a textului „cu excepția cazului în care este suspectat de săvârșirea unei infracțiuni specificate la art. 324-326 din Codul penal sau a unei infracțiuni flagrante” din articolul 52 alin. (2) din Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, ridicată de dl Vitalie Pîrlog, în dosarul nr. 10-1547/2024, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Domnica MANOLE

Chișinău, 10 aprilie 2025
DCC nr. 49
Dosarul nr. 193g/2024